

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (nionde avdelningen)

den 9 november 2017*

”Överklagande – Subventioner – Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 – Artikel 2 – Import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina – Slutgiltig antidumpningstull – Undantag för import som omfattas av ett godtagat åtagande – Avskiljbarhet”

I mål C-205/16 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 11 april 2016,

SolarWorld AG, Bonn (Tyskland), företrätt av L. Ruessmann, avocat och J. Beck, solicitor,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Brandoni solare SpA, Castelfidardo (Italien),

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Madrid (Spanien), företrätt av L. Ruessmann, avocat och J. Beck, solicitor,

sökande i första instans,

Europeiska unionens råd, företrätt av H. Marcos Fraile, i egenskap av ombud, biträdd av N. Tuominen, Avocată

svarande i första instans,

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Demeneix, J.-F. Brakeland och T. Maxian Rusche, samtliga i egenskap av ombud,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), Peking (Kina), företrädd av J.-F. Bellis och A. Scalini, avocats, samt F. Di Gianni, avvocato,

intervenienter i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (nionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Vajda samt domarna E. Juhász och C. Lycourgos (referent),

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: E. Tanchev,

justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 9 mars 2017,

och efter att den 1 juni 2017 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 SolarWorld AG har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som Europeiska unionens tribunal meddelade den 1 februari 2016, Solar World m.fl./rådet (T-142/14, ej publicerat, EU:T:2016:68) (nedan kallat det överklagade beslutet), i den del tribunalen avvisade den talan som Solar World, de Brandoni solare SpA och Solaria Energia y Medio Ambiente SA hade väckt, om ogiltigförklaring av artikel 2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 66) (nedan kallad den omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

Grundförordningen

- 2 I artikel 13, under rubriken "Åtaganden", i rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, 2009, s. 93) (nedan kallad grundförordningen), föreskrivs följande:

"1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att subventioner och skada föreligger, får kommissionen godta ett tillfredsställande, frivilligt åtagande med innebörden att

- a) ursprungs- eller exportlandet går med på att undanröja eller begränsa subventionen eller att vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar, eller
- b) exportören åtar sig att revidera sina priser eller att upphöra med export till området i fråga av produkter som är föremål för utjämningsbara subventioner, så att kommissionen efter särskilt samråd med rådgivande kommittén är övertygad om att subventionernas skadliga verkan därigenom undanröjs.

I sådana fall ska, under den tid åtagandena är i kraft, de provisoriska tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 12.3 och de slutgiltiga tullar som införts av rådet i enlighet med artikel 15.1 inte tillämpas på import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som anges i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden och i eventuella ändringar av detta.

Prishöjningarna i enlighet med sådana åtaganden får inte vara större än vad som krävs för att kompensera för den ifrågavarande utjämningsbara subventionen, och de bör vara lägre än den utjämningsbara subventionens belopp om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

...

9. Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, ska godtagandet av åtagandet efter samråd återtas genom ett beslut av kommissionen eller, i förekommande fall, genom en förordning från kommissionen, och den provisoriska tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 12 eller den slutgiltiga tull som införts av rådet i enlighet med artikel 15.1 tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören och/eller det berörda ursprungs- eller exportlandet har givits tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där exportören eller landet i fråga har återtagit sitt åtagande.

...”

Den omtvistade förordningen

- 3 I skäl 753 i den omtvistade förordningen anges följande: ”Berörda parter har påpekat att ... priselasticiteten i efterfrågan [kan] vara mycket hög. Även om det är riktigt att en större prisökning kan leda till en kraftigt minskad efterfrågan ... [är] det ... mycket osannolikt att prishöjningar till följd av åtgärderna kommer att bli stora av flera skäl: [D]en ekonomiska effekten av det åtagande som godtagits av kommissionen [skulle] vara att de kinesiska exporterande tillverkarna kommer att leverera den berörda produkten till ett minimiimportpris på mindre än 60 c/W, vilket ligger långt under det pris som har observerats under undersökningsperioden vid en volym som ungefär motsvarar dess nuvarande marknadsandelar. På denna prisnivå är det mycket osannolikt att efterfrågan kommer att minska i betydande utsträckning, eftersom det priset säkerställer tillräcklig efterfrågan både med den nu gällande stödnivån från stödsystemen och med de nuvarande nivåerna av nätparitet. Dessutom förväntas elpriset för slutförbrukarna öka, medan priset på den berörda produkten förväntas minska. Genom en indexering säkerställer åtagandet att ytterligare prissänkningar av den berörda produkten beaktas för minimiimportpriset.”
- 4 I artikel 1.1 i den omtvistade förordningen anges att en slutgiltig utjämningstull införs på import av solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel samt celler av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel med ursprung i eller avsända från Kina och som omfattas av vissa nummer i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 13, s. 22), i den lydelse som var tillämplig när den omtvistade förordningen antogs (nedan kallad KN). I artikel 1.2 i den omtvistade förordningen fastställs de slutgiltiga utjämningstullsatsen som ska tillämpas på nettopriset fritt Europeiska unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av de företag som anges i punkt 2.
- 5 Artikel 2.1 i den omtvistade förordningen är tillämplig på produkter med klart angivna KN-nummer som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, 2013, s. 214). Enligt denna artikel ska import som deklarerats för övergång till fri omsättning undantas från den antisubventionstull som införs genom artikel 1 i nämnda förordning, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
- 6 I artikel 2.2 i den omtvistade förordningen anges att en tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklARATIONEN för övergång till fri omsättning närhelst det konstateras att ett eller flera av villkoren i artikel 2.1 i samma förordning inte är uppfyllda eller om kommissionen drar tillbaka sitt godtagande av åtagandet.

Bakgrunden till tvisten

- 7 SolarWorld är ett europeiskt företag som tillverkar solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter till dessa.
- 8 Till följd av ett klagomål från EU ProSun, som är en branschorganisation för europeiska tillverkare av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter, offentliggjorde kommissionen, den 6 september 2012 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 269, 2012, s. 5).
- 9 Den 8 november 2012 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om att den inledde ett antisubventionsförfarande rörande import till unionen av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i Kina (EUT C 340, 2012, s. 13).
- 10 Den 4 juni 2013 antog kommissionen förordning (EU) nr 513/2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EU) nr 182/2013 om registrering av dessa importörer med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 152, 2013, s. 5).
- 11 I en skrivelse som riktades till kommissionen den 27 juli 2013 framställde China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (CCCME) Kina), under antidumpningsundersökningen, ett erbjudande om ett gemensamt åtagande från flera kinesiska exporterande tillverkare. Handelskammaren erbjöd sig, för företagets och för sin egen räkning, att tillämpa minimipriser vid import av solcellsmoduler och väsentliga komponenter (celler och plattor) upp till en viss årlig importkvot (nedan kallade minimiimportpriser).
- 12 Den 2 augusti 2013 antog kommissionen beslut 2013/423/EU om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, 2013, s. 26) gemensamt av en grupp kinesiska tillverkande exportörer och i samråd med CCCME. Dessa företag räknas upp i bilagan till nämnda beslut.
- 13 Kommissionens förordning (EU) nr 748/2013 av den 2 augusti 2013 om ändring av förordning nr 513/2013 (EUT L 209, 2013, s. 1) antogs för att beakta beslut 2013/423. Bland andra ändringar införde den en artikel 6 i förordning nr 513/2013. Enligt nämnda artikel ska, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, import som deklarerats för övergång till fri omsättning för vissa produkter och som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till beslut 2013/423, vara undantagen från den preliminära antidumpningstull som fastställs i artikel 1 i förordning nr 513/2013.
- 14 I skrivelse av den 25 september 2013 begärde CCCME, för egen räkning samt som företrädare för de tillverkande exportörer vars ursprungliga erbjudande om åtagande hade godtagits, att kommissionen skulle godta villkoren i detta åtagande i syfte att även undanröja skadliga verkningar av subventionerad import.
- 15 Den 4 december 2013 antog kommissionen genomförandebeslut 2013/707.
- 16 Den 2 december 2013 antog rådet den omtvistade förordningen.

Förfarandet vid tribunalen och det angripna beslutet

- 17 Sökandena i första instans väckte genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 28 februari 2014 en talan om ogiltigförklaring av artikel 2 i den omtvistade förordningen.
- 18 Till stöd för talan åberopade de tre grunder. I den första och den andra grunden gjordes gällande att artikel 2 i den omtvistade förordningen har tillkommit till följd av en uppenbart oriktig bedömning och åsidosätter artikel 13 i grundförordningen, eftersom de kinesiska tillverkare för vilka kommissionen godtagit ett gemensamt åtagande undantagits från åtgärderna i strid med rätten till ett rättvist förfarande, principen om god förvaltning och rätten till försvar för sökandena i första instans samt åsidosättande av artiklarna 13.4 och 29.2 i grundförordningen. Under den tredje grunden gjordes gällande att nämnda artikel 2 åsidosätter artikel 101.1 FEUF, eftersom den undantar vissa kinesiska tillverkare från antisubventionsåtgärder på grundval av att ett erbjudande om åtagande som godtagits och bekräftats av den omtvistade förordningen, och som utgör ett horisontellt avtal om fastställande av priser.
- 19 Genom det överklagade beslutet avvisade tribunalen den talan som sökandena i första instans hade väckt med motiveringen att artikel 2 i den omtvistade förordningen, som var den enda bestämmelse som angrips, inte kunde avskiljas från förordningens övriga bestämmelser.

Parternas yrkanden

- 20 SolarWorld har yrkat att domstolen ska
- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning och bifalla det,
  - upphäva det överklagade beslutet,
  - pröva målet i sak och ogiltigförklara artikel 2 i den omtvistade förordningen eller återförvisa målet till tribunalen för ett avgörande i sak av talan om ogiltigförklaring, och
  - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 21 Rådet har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
  - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandet och förfarandet vid tribunalen.
- 22 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
  - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 23 SolarWorld har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande. I den första grunden påstås tribunalen ha gjort en felaktig rättstillämpning när den fastställde att artikel 2 i den omtvistade förordningen inte kunde avskiljas från förordningens övriga delar. Den andra grunden avser ett åsidosättande av artiklarna 20 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

Den första grunden: Huruvida artikel 2 i den omtvistade förordningen kan avskiljas

Upptagande till sakprövning

- 24 Rådet har gjort gällande att den första grunden ska avvisas dels därför att SolarWorld endast har upprepat den grund avseende möjligheten att avskilja artikel 2 i den omtvistade förordningen som det åberopade i tribunalen, dels därför att prövningen av huruvida denna artikel är avskiljbar är hänförlig till en bedömning av faktiska omständigheter.
- 25 Inledningsvis ska det påpekas att när en klagande bestrider tribunalens tolkning eller tillämpning av unionsrätten kan de rättsfrågor som prövades i första instans prövas på nytt i målet om överklagande. Om en klagande inte på detta sätt kunde utforma sitt överklagande med stöd av grunder och argument som redan åberopats vid tribunalen, skulle överklagandeinstitutet nämligen förlora en del av sin betydelse (dom av den 19 januari 2017, kommissionen/Total och Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 26 I förevarande fall söker inte SolarWorld, genom sin första grund, att enbart få till stånd en omprövning av talan i tribunalen, utan syftet är just att ifrågasätta det rättsliga resonemang som föranledde tribunalen att slå fast att artikel 2 i den omtvistade förordningen inte kunde avskiljas från förordningens övriga bestämmelser och konsekvenserna av tribunalens bedömning, nämligen att SolarWorlds talan inte kunde tas upp till sakprövning. SolarWorld har vederbörligen angett vilka avsnitt i det överklagade beslutet som ska anses vara behäftade med en felaktig rättstillämpning samt de rättsliga argument som åberopas till stöd för företagets yrkande. Domstolen har på så sätt getts möjlighet att utföra sin prövning.
- 27 Vidare ska det påpekas att ett eventuellt fel från tribunalens sida vid bedömningen av huruvida en bestämmelse kan avskiljas från en unionsrättsakt utgör ett sådant fel som omfattas av domstolens prövning (avseende en sådan prövning, se, bland annat, dom av den 29 mars 2012, kommissionen/Estland, C-505/09 P, EU:C:2012:179, punkterna 110–122).
- 28 Av det anförda följer att den första grunden kan tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

– Parternas argument

- 29 SolarWorld anser att artikel 2 i den omtvistade förordningen kan avskiljas från förordningens övriga bestämmelser och, i synnerhet, från artikel 1.2 däri och att en eventuell ogiltigförklaring av artikel 2 därför inte påverkar den aktuella förordningens räckvidd. Tribunalens resonemang i punkterna 55 och 59 i det överklagadebeslutet vilar på en felaktig tolkning av begreppen ”utjämningsåtgärder” och ”utjämningsstullar”.

- 30 SolarWorld menar att det finns olika former av utjämningsåtgärder (värdetullar, fasta belopp i euro eller minimiimportpriser). Vad närmare bestämt avser minimiimportpriserna ges i artikel 13 i grundförordningen en möjlighet för rådet och kommissionen att, från enskilda tillverkande exportörer, godta åtaganden om minimiimportpriser om de erbjudna priserna leder till att subventionernas skadevållande effekter undanröjs. Dessa tillverkare befrias därefter från värdetullar av det skälet att de, inom ramen för sina åtaganden, har underkastat sig en annan typ av åtgärd, nämligen minimiimportpriser. Syftet med en utjämningsåtgärd, oavsett vilket typ av åtgärd det rör sig om, karakteriseras således av dess förmåga att undanröja den skada som tillverkare i unionen av samma produkt har vållats, och har i det avseendet en korrigerande effekt.
- 31 SolarWorld anser följaktligen att det faktum att formen för utjämningsåtgärderna ändras inte påverkar räckvidden av den förordning genom vilken de införs, eftersom åtgärderna inbegriper all import från tillverkande exportörer som har konstaterats dra fördel av de skadevållande subventionerna.
- 32 SolarWorld menar dessutom att kommissionen, med tillämpning av artikel 13.9 i grundförordningen, enligt vilken värdetullar ska tillämpas vid brott mot eller återtagande av ett godtagande av ett åtagande om minimiimportpriser, har en viss flexibilitet när det gäller att ändra formen på utjämningsåtgärderna, men utan att det för den skull blir fråga om att ändra räckvidden för dessa åtgärder. I förevarande fall hänvisar artikel 2.2 b i den omtvistade förordningen uttryckligen till nämnda artikel 13.9 och kommissionen har, sedan den omtvistade förordningen antogs, återtagit godtagandet av åtagandet om minimiimportpriser från flera kinesiska tillverkande exportörer, genom att påföra dem värdetullar. Därför har det inte, sedan den omtvistade förordningen trädde i kraft, funnits ett enda tillfälle när dessa tillverkande exportörer inte har varit föremål för utjämningsåtgärder.
- 33 Om tribunalen hade bifallit talan i första instans och ogiltigförklarat artikel 2 i den omtvistade förordningen med motiveringen att minimiimportpriset inte undanröjer den skada som unionsindustrin vållats, skulle ingenting ha hindrat rådet eller kommissionen från att fastställa ett nytt minimiimportpris på en nivå som var tillräcklig för att undanröja denna skada, enligt artikel 13.1 i grundförordningen. En sådan ogiltigförklaring hade, enligt SolarWorld, inte med nödvändighet lett till en ändring av räckvidden för dessa åtgärder, vilket är kärnan i tribunalens resonemang i punkt 55 i det överklagade beslutet. Den enda rättsföljden av en sådan förklaring hade varit att rådet och kommissionen skulle ha varit tvungna att antingen godta nya åtaganden om nya minimiimportpriser som undanröjde de skadevållande de effekterna av subventionen, eller besluta att tillämpa värdetullar på samtliga kinesiska tillverkande exportörer.
- 34 SolarWorld anser vidare att den rättspraxis som tribunalen har hänvisat till i punkt 57 i det överklagade beslutet inte ger stöd för slutsatsen att artikel 2 i den omtvistade förordningen inte kan avskiljas.
- 35 Vad slutligen gäller punkt 55, sista delen, i det överklagade beslutet enligt vilken "... import som genomförs av kinesiska exportörer som inte undertecknat det åtagande som kommissionen godtagit ... motsvarar ... 30 procent av den totala importen av den berörda produkten", har SolarWorld påpekat att artikel 13.1 i grundförordningen kräver att minimiimportpriserna fastställs på en sådan nivå att de är tillräckliga för att undanröja skadan, oberoende av hur stor procentsats av importen som omfattas av utjämningsåtgärder i form av ett minimiimportpris. SolarWorld anser även att det stora antal kinesiska tillverkande exportörer som tillämpar minimiimportpriser inte påverkar det faktum att den slutgiltiga förordningen inför utjämningsåtgärder och att formen för dessa åtgärder är en fråga som varken påverkar deras räckvidd eller syfte.

36 Rådet har, med stöd av kommissionen, gjort gällande att överklagandet inte kan vinna bifall på SolarWorlds första grund. Institutionerna anser att en delvis ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen är utesluten eftersom en sådan förklaring skulle innebära att förordningen byts ut mot en rättsakt med ett annat innehåll, som strider mot de avsikter som upphovsmännen till den omtvistade förordningen haft och som följaktligen påverkar dess kärninnehåll.

– *Domstolens bedömning*

37 SolarWorld har under sina första grund ifrågasatt tribunalens bedömning i punkterna 55 och 59 i det överklagade beslutet, att en ogiltigförklaring av artikel 2 i den omtvistade förordningen skulle påverka förordningen kärninnehåll och att denna bestämmelse följaktligen inte kan avskiljas från förordningens övriga delar.

38 Det framgår av domstolens fasta praxis att en delvis ogiltigförklaring av en unionsrättsakt inte är möjlig annat än när de delar som begärs ogiltigförklarade kan avskiljas från övriga delar av rättsakten. Domstolen har vid upprepade tillfällen fastställt att detta krav på avskiljbarhet inte är uppfyllt när rättsaktens kärninnehåll skulle ändras om delar av den ogiltigförklarades (se dom av den 12 november 2015, Förenade konungariket/parlamentet och rådet, C-121/14, EU:C:2015:749, punkt 20 och där angiven rättspraxis).

39 För att kontrollera huruvida delar av en unionsrättsakt är avskiljbara måste det göras en prövning av vilken innebörd dessa delar har, för att det ska vara möjligt att bedöma om aktens andemening och kärninnehåll skulle ändras av att de ogiltigförklarades (se dom av den 29 mars 2012, kommissionen/Estland, C-505/09 P, EU:C:2012:179, punkt 112, och dom av den 12 november 2015, Förenade kungariket/rådet och parlamentet, C-121/14, EU:C:2015:749, punkt 21).

40 I förevarande fall har, enligt artikel 1 i den omtvistade förordningen, en slutgiltig utjämningstull införts på import av solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel samt celler av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel, vilka hänför sig till vissa tulltaxenummer i KN, med ursprung i eller avsända från Kina. Satsen för denna utjämningstull varierar beroende på vilket företag som tillverkar dessa produkter.

41 Enligt artikel 2 i den omtvistade förordningen, som är tillämplig på vissa produkter med klart angivna KN-nummer som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen, ska import som deklarerats för övergång till fri omsättning undantas från den antisubventionstull som införs genom artikel 1 i nämnda förordning, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Detta undantag upphör att gälla när det konstaterats att ett eller flera av dessa villkor inte har uppfyllts eller när kommissionen återtar sitt godtagande av åtagandet. Såsom påpekas ovan i punkt 11, tillämpas inte minimiimportpriset på de aktuella solcellsmodulerna och solcellspanelerna och på de därtill hörande väsentliga komponenterna (celler och paneler) annat än upp till en viss årlig importkvot.

42 Det följer således av bestämmelserna i artiklarna 1 och 2 i den omtvistade förordningen att det i sistnämnda artikel, genom ett åtagande om minimiimportpriser, fastställs ett undantag från betalning av de antisubventionstullar som införts genom nämnda artikel 1, upp till en viss årlig importkvot.

43 Det var mot bakgrund av detta regelverk som tribunalen, i punkt 55 i det överklagade beslutet, slog fast att det i artikel 2 i den omtvistade förordningen ”inom en viss kvantitativ gräns, [beviljas] undantag från antisubventionstull för vissa namngivna ekonomiska aktörer, under förutsättning att villkoren i bestämmelsen iakttas. En ogiltigförklaring av [denna bestämmelse] skulle medföra att bestämmelsen får en vidare omfattning när det gäller antisubventionstullar än vad som följer av en tillämpning av den slutgiltiga förordningen såsom den antogs av rådet, genom att undantaget från antisubventionstull inom den kvantitativa gränsen upphävs, eftersom antidumpingstullar i sådana fall skulle utgå på all import av den berörda produkten från Kina, trots att dessa tullar, med tillämpning av förordningen i

sin helhet, enbart utgår på import som genomförs av kinesiska exportörer som inte undertecknat det åtagande som kommissionen godtagit genom genomförandebeslut 2013/707. Denna import motsvarar enligt parterna 30 procent av den totala importen av den berörda produkten. Ett sådant resultat skulle utgöra en ändring av kärninnehållet i den rättsakt som innehåller den bestämmelse som begärs ogiltigförklarad, det vill säga i förevarande fall den [omtvistade] förordningen.”

- 44 I punkt 59 i det överklagade beslutet slog tribunalen fast att med hänsyn till den ändring av kärninnehållet i den slutgiltiga förordningen som en ogiltigförklaring av artikel 2 i denna förordning skulle leda till – det vill säga ett upphävande av det undantag från antisubventionstull som gäller till förmån för import som genomförs av kinesiska tillverkande exportörer som undertecknat det åtagande som godtagits av kommissionen –, kan en sådan bestämmelse inte anses vara avskiljbar från övriga delar av denna förordning.
- 45 I motsats till SolarWorlds påstående under den första grunden för överklagandet innebär inte tribunalens slutsats, i punkt 59 i det överklagade beslutet, någon felaktig rättstillämpning.
- 46 För det första framgår det av bestämmelserna i artiklarna 1 och 2 i den omtvistade förordningen att, såsom samtliga parter i denna tvist har bekräftat, unionslagstiftaren har infört handelspolitiska skyddsåtgärder som utgör en enhet eller ett ”paket”. Förordningen inför nämligen två separata och kompletterande åtgärder som eftersträvar ett och samma resultat, nämligen att undanröja de skadevällande verkningarna av den kinesiska subventionen på unionsindustrin med avseende på de aktuella produkterna och samtidigt skydda nämnda industris intressen.
- 47 Det hänvisas i det avseendet till skäl 753 i den omtvistade förordningen, som, i bedömningen av vilken verkan införandet av handelspolitiska skyddsåtgärder har på unionsindustris intressen, avser sådana verkningar som, enligt rådet, åtagandet om minimiimportpris har på efterfrågan och utbud av de aktuella produkterna. Två konstateranden kan utläsas av detta skäl. Å ena sidan har ett sådant åtagande positiva ekonomiska effekter på den europeiska marknaden för nämnda produkter i den meningen att minimiimportpriset, genom att fastställa ett pris som ligger under det pris som observerats under undersökningsperioden, gör det möjligt att i unionen bibehålla en tillräcklig efterfrågan med avseende på de aktuella produkterna. Denna åtgärd förefaller därför ha en betydelsefull verkan som är fristående i förhållande till den verkan som påförandet av en värdetull ska ha.
- 48 Å andra sidan förefaller åtagandet om minimiimportpris vara en åtgärd som rådet har beaktat vid sin bedömning av samtliga handelspolitiska skyddsåtgärders verkan på syftet med den omtvistade förordningen, som är att undanröja de skadevällande verkningarna av den kinesiska subventionen på unionsindustrin med avseende på de aktuella produkterna och samtidigt skydda nämnda industris intressen.
- 49 Härav följer att unionslagstiftaren har ansett att åtagandet om minimiimportpris, på samma sätt som påförandet av en värdetull, är ett viktigt medel för att uppnå det syfte som eftersträvas med denna förordning.
- 50 SolarWorld kan mot denna bakgrund inte vinna framgång med sitt påstående att en ogiltigförklaring av artikel 2 i den omtvistade förordningen, trots att den, för de företag som har gjort åtaganden om minimiimportpris, innebär att fördelen med detta åtagande undanröjs och att en värdetull påförs, inte påverkar kärninnehållet i den omtvistade förordningen, i den mån åtgärden eller påförandet av en värdetull gör det möjligt att, enbart genom denna, uppnå samma syfte som det som avses med åtagandet i fråga.
- 51 För det andra ska det påpekas att de handelspolitiska skyddsåtgärder som föreskrivs i den omtvistade förordningen till sin natur har olika syften. Såsom kommissionen med rätta har angett i sin interventionsinlägga kan, vid påförandet av en värdetull i den mening som avses i artikel 1.1 i den

omtvistade förordningen, de kinesiska tillverkande exportörerna fritt fastställa sitt försäljningspris i unionen, eftersom tullen i fråga läggs till priset när den berörda produkten väl har importerats till unionen. Inkomsterna från denna tull tillförs unionens budget. När ett minimiimportpris tillämpas kan däremot dessa tillverkande exportörer inte längre fritt sätta sina priser, efter som de måste höjas till minimiimportprisets nivå för import av de berörda produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning. De ytterligare inkomsterna från denna prishöjning tillfaller de berörda tillverkande exportörerna.

- 52 Den omtvistade förordningen grundar sig således på möjligheten att tillämpa dessa två olika åtgärder alternativt vilket gör det möjligt för de kinesiska tillverkande exportörerna att återropa det åtagande om minimiimportpris som kommissionen godtagit i den mening som avses i artikel 2 i den omtvistade förordningen och på så sätt undvika att en utjämningsåtgärd i form av en värdetull påförs deras produkter, enligt artikel 1 i nämnda förordning. En ogiltigförklaring av denna artikel 2 undanröjer en sådan möjlighet och det alternativ som unionslagstiftaren avsett att erbjuda de kinesiska tillverkande exportörerna när den antog den omtvistade förordningen. Mot bakgrund av skillnaderna vad gäller de ekonomiska konsekvenser som dessa två typer av handelspolitiska skyddsåtgärder får, skulle en sådan ogiltigförklaring påverka själva kärninnehållet i den omtvistade förordningen.
- 53 SolarWorlds påstående, att de kinesiska tillverkande exportörerna – vid en eventuell ogiltigförklaring av artikel 2 i denna förordning – alltid skulle ha varit underkastade en antidumpningsåtgärd, påverkar således inte slutsatsen att de kinesiska tillverkande exportörerna mister den valmöjlighet som unionslagstiftaren gav dem när den antog nämnda förordning.
- 54 För det tredje, såsom framgår av punkt 55 i det överklagade beslutet, tillämpas artikel 2 i den omtvistade förordningen på 70 procent av importen av de berörda produkterna från Kina.
- 55 Unionslagstiftaren förefaller således ha genomfört en rad åtgärder inom ramen för vilka ett påförande av en värdetull visserligen tycks vara huvudregeln och att åtagandet om minimiimportpriser utgör ett undantag från denna huvudregel, men i realiteten har undantaget i en majoritet av fallen tillämpats sedan den omtvistade förordningen antogs. Detta åtagande tycks således vara avsett att tillämpas i första hand i samband med den import från Kina som avses i den omtvistade förordningen. Under dessa förhållanden skulle en ogiltigförklaring av detta åtagande med nödvändighet påverka kärninnehållet i denna förordning.
- 56 Vad slutligen avser SolarWorlds påstående att tribunalens eventuella ogiltigförklaring av artikel 2 i den omtvistade förordningen inte skulle hindra unionslagstiftaren från att, i enlighet med i artikel 13.1 i grundförordningen, fastställa ett nytt minimiimportpris på en lämplig nivå i syfte att undanröja den skada som unionsindustrin har vållats, konstateras att bedömningen med avseende på huruvida kärninnehållet i en unionsrättsakt påverkas enbart är avhängig av de konsekvenser som automatiskt följer på en eventuell ogiltigförklaring av den berörda bestämmelsen i denna rättsakt. De olika åtgärder som den som antagit rättsakten kan tänkas vidta efter en sådan ogiltigförklaring påverkar inte denna slutsats.
- 57 Av det anförda följer att tribunalen inte gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att artikel 2 i den aktuella förordningen inte kunde avskiljas från övriga delar av denna förordning.
- 58 Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser SolarWorlds första grund.

Den andra grunden: Överträdelse av artiklarna 20 och 47 i stadgan

Parternas argument

- 59 SolarWorld har beskyllt tribunalen för att ha kränkt dess rätt till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan och dess rätt till likhet inför lagen i artikel 20 i denna.
- 60 Om det omtvistade beslutet inte ska anses ogiltigt av de skäl som anförts under den första grunden för överklagandet, skulle detta nämligen få den oacceptabla konsekvensen att SolarWorld, i egenskap av klagande i unionen i ett mål om handelspolitiska skyddsåtgärder, *de jure* mister möjligheten till ett effektivt rättsmedel och behandlas ofördelaktigt i förhållande till de kinesiska tillverkande exportörer som vid unionsdomstolen yrkar ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen i dess helt.
- 61 Eftersom själva syftet med grundförordningen är att skydda unionsindustrin mot den skada som dumpning vållar, anser SolarWorld att, när unionsinstitutionerna konstaterar att skadlig dumpning förekommer, och de underlåter att vidta antidumpningsåtgärder - i vilken form det än må vara - på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som unionstillverkarna har vållats, kränks unionsindustrins rättigheter. SolarWorld anser att, för det fall det överklagade beslutet inte ska anses ogiltigt, solcellsindustrin i förevarande mål saknar rättsmedel när kommissionen och rådet rättsstridigt inför antidumpningsåtgärder till ett belopp som inte är ägnat att undanröja den skada som tillverkarna i unionen har vållats.
- 62 Det faktum att de kinesiska tillverkande exportörer som vållat skadan för unionsindustrin har möjlighet att väcka talan mot en förordning om införande av handelspolitiska skyddsåtgärder, medan en europeisk tillverkare inte har denna möjlighet, utgör ett åsidosättande av principen om likhet inför lagen i artikel 20 i stadgan. En europeisk tillverkare, såsom klaganden i förevarande mål, har inget intresse av att få en förordning om handelspolitiska åtgärder ogiltigförklarad i dess helhet, utan, i princip, enbart med avseende på de delar däri som är rättsstridiga.
- 63 Rådet anser att den andra grunden, avseende ett åsidosättande av artikel 20 i stadgan, har anförts först i samband med överklagandet och att den därför ska avvisas. Enligt rådet, och även kommissionen, kan överklagandet i vart fall inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Domstolens bedömning

- 64 Det ska först och främst erinras om att domstolen, i ett mål om överklagande endast är behörig att pröva den rättsliga bedömningen av de grunder som har åberopats i den lägre instansen (dom av den 17 september 2015, Total/kommissionen, C-597/13 P, EU:C:2015:613, punkt 22 och där angiven rättspraxis).
- 65 I förevarande fall har åsidosättandet av artikel 20 i stadgan åberopats först vid domstolen, trots att SolarWorld har haft möjlighet att åberopa åsidosättandet av denna artikel inom ramen för de två invändningar om rättegångshinder som rådet gjorde vid tribunalen. SolarWorlds andra grund ska således avvisas till den del den avser ett åsidosättande av artikel 20 i stadgan.
- 66 Vad beträffar argumentet att artikel 47 i stadgan har åsidosatts bekräftar SolarWorld att det, om det inte hade möjlighet att delvis överklaga den omtvistade förordningen, skulle sakna rättsmedel när unionsinstitutionerna inför utjämningsåtgärder till ett belopp som inte undanröjer den skada som tillverkarna i Europeiska unionen har vållats.
- 67 I det avseendet påpekas, för det första, att ändamålet med artikel 47 i stadgan inte är att det i fördragen föreskrivna systemet med domstolsprövning ska ändras, särskilt inte bestämmelserna om upptagande till sakprövning av talan som väckts direkt vid unionsdomstolen (dom av den 3 oktober 2013, Inuit

Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 97, och dom av den 24 november 2016, Ackermann Saatzeit m.fl./parlamentet och rådet, C-408/15 P och C-409/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:893, punkt 49).

- 68 För det andra kräver inte det skydd som ges i artikel 47 i stadgan att en rättssökande ovillkorligen ska kunna väcka talan om ogiltigförklaring direkt vid unionsdomstolen mot en sådan unionsrättsakt (dom av den 3 oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 105).
- 69 För det tredje framgår det av fast rättspraxis att domstolsprövningen av att unionens rättsordning iakttas säkerställs av EU-domstolen och av medlemsstaternas domstolar, vilket framgår av artikel 19.1 FEU. Av det skälet har FEU, genom, å ena sidan, artiklarna 263 FEUF och 277 FEUF och, å andra sidan, artikel 267 FEUF, nämligen inrättat ett fullständigt system med rättsmedel och förfaranden för prövning av huruvida unionsakterna är lagenliga. Denna prövning har anförtrotts unionsdomstolen (dom av den 3 oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkterna 90 och 92, och dom av den 19 december 2013, Telefónica/kommissionen, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punkt 57).
- 70 Under dessa förhållanden kan inte det faktum att SolarWorld inte har talerätt mot enbart en icke avskiljbar del av den omtvistade förordningen innebära att dess rättigheter enligt artikel 47 i stadgan åsidosätts i den mån företaget hade kunnat väcka talan mot den omtvistade förordningen i dess helhet. Det kunde nämligen, förutsatt att det uppfyllde villkoren för att väcka talan i artikel 263.4 FEUF, väcka talan mot den omtvistade förordningen direkt vid tribunalen och samtidigt begära att verkningarna av denna ogiltigförklaring skulle vilandeförklaras fram till dess att unionsinstitutionerna vidtar nödvändiga åtgärder för att följa domen om ogiltigförklaring, eller ifrågasätta giltigheten av den omtvistade förordningen vid nationell domstol och hemställa om ett hänskjutande till EU-domstolen för förhandsavgörande.
- 71 Av det anförda följer att det överklagade beslutet, i den mån tribunalen slog fast att SolarWorlds talan inte kunde tas upp till sakprövning, eftersom artikel 2 i den omtvistade förordningen inte kunde avskiljas från förordningens övriga bestämmelser, inte åsidosätter artikel 47 i stadgan.
- 72 Den andra grunden ska således delvis ogillas delvis avvisas.
- 73 Härav följer att överklagandet ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 74 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas.
- 75 Enligt artikel 138.1 i samma rättegångsregler, som är tillämpliga i mål om överklagande med stöd av artikel 184.1 i dessa regler, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 76 Rådet har yrkat att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet ska rådets yrkande bifallas.
- 77 I artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler också ska tillämpas i mål om överklagande, föreskrivs att medlemsstater och institutioner som har intervenerat ska bära sina rättegångskostnader.
- 78 I förevarande fall ska kommissionen, som intervenerat i första instans, bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (nionde avdelningen) följande:

- 1) **Överklagandet ogillas.**
- 2) **SolarWorld AG ska ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd har haft.**
- 3) **Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter